

[Fibiger.]

ved jeg ikke, for jeg har Indtrykket af, at man allerede nogle Steder er ved at falde af paa det; man *har* i hvert Fald været klar over, at det var den Vej, man skulde gaa, men saa har andre politiske Partier maaske prøvet paa at slaa koldt Vand i Blodet paa dem, idet man har sagt til dem: Det skal I ikke bryde jer om, vi skal nok ordne Sagerne herinde i Rigsdagen, det har vi gjort hidtil — om det er blevet gjort godt, er et andet Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at det gælder om, at vi køber i de Lande, der køber af os. Ja, er det ikke den samme Tanke som den, *vi* har, at vi vil handle med de Lande, der vil handle hos os? Og det ærede Medlem Hr. Pinstrup siger det samme: at det gælder om, at man køber paa de Steder, hvor man køber af os. Det vil altsaa sige, at man gaar ind paa den Handelspolitik, vi har sagt, man skulde prøve paa, nemlig at man skulde faa en bedre Samhandel i Gang med de Lande, der aftager saa store Produktmængder af os. Tidligere hed det fra den Side: Køb, hvor der er billigst! Naar vi fra konservativ Side fremkom med forskellige Toldforslag, sagde man hertil fra det ærede Medlem Hr. Pinstrups og andres Side, at det kunde der ikke være Tale om at gaa ind paa; man skulde købe, hvor der var billigst, og saaledes vilde det altid være. Nu har det vendt sig noget, nu siger man, at vi skal handle med dem, der handler med os, og ser noget bort fra, om man derved kommer til at købe lidt dyrere, for i det lange Løb vil det gavne Samhandelen. Det er blot beklageligt, at det ikke giver sig andet Udslag end Ord, for dem kan man jo ikke blive ved at leve af. Men man er dog paa Vandring, idet man har accepteret det Standpunkt, at det ikke altid for et Samfund gælder om at købe, hvor der er billigst, der kan være andre Forhold at tage i Betragtning.

Selvfølgelig maa enhver være Tilhænger af Frihandel, saaledes som Danmarks økonomiske Struktur er og med den Udførsel af Landbrugsprodukter, vi har; kunde der blive Frihandel overalt, var vi godt tjent dermed, og vi skulde nok staa os i Konkurrencen. Men vi maa værne os saavel økonomisk som nationalt mod Fjender udefra. Det kniber saa meget med at faa Folk til at forstaa dette og vinde Ørenlyd for det, og det er dog kun noget rimeligt, naar vi er et selvstændigt Land, at man handler derefter.

Vi har i Eftermiddag drøftet Forhol-

det til England, og jeg vil gerne sige, at saadan som Udviklingen tegner i England, borger den ikke for, at man der kan føre den Politik videre, der hidtil er ført, og det vil ikke blive til Gavn for Danmark. Jeg tror derfor, det vil være gavnligt, om man herhjemme prøvede paa at lægge sin Politik om, ogsaa med Hensyn til sine Indkøb, saa at England kunde se, at vi ønskede Samhandel paa lige Vilkaar.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde i sin Tale Sp. 285:

„Jeg vil sige til de andre Partier i højre Side af Salen, at nu skulde de tage Tiden i Agt og bruge deres Øjne og Øren, se ud i Verden, hvad der foregaar; thi vi kan maaske endnu ride alle Storme af og leve et Liv i Harmoni, for saa vidt man kan have Harmoni paa denne Jord.“

Jeg vil gerne vende dette tilbage mod det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og hans Parti og den Regering, han støtter: De Herrer skulde „tage Tiden i Agt og bruge deres Øjne og Øren, se ud i Verden, hvad der foregaar“. (Jønson: Hm!). Det ærede Medlem Hr. Jønson mener maaske, at det gør de ogsaa? (Jønson: Ja, ja). Men saa ved de Herrer ikke at handle derefter! Derfor beder jeg det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og hans Parti om at vende disse Ord indad mod dem selv, saaledes at de kunde komme til paa dette Omraade at videreføre den Tanke, at det gælder om at handle med de Lande, der handler med os, og saaledes, at den Regering, det ærede Medlem støtter, kunde tage Konsekvensen deraf og virkelig vise, at man paa den Maade vilde komme Erhvervslivet til Hjælp.

Og nu vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Regering: Hvad agter Regeringen at foretage sig i den nuværende Situation? Agter den overhovedet at foretage sig noget? Saa sent som i Foraaret 1929 stillede det socialdemokratiske Parti den Forespørgsel til den da-siddende Regering, hvad *den* agtede at foretage i den daværende Situation. Jeg maa sige, at saadan som Forholdene er nu, ser de vanskeligere ud end den Gang, og da der ikke i den Tale, den højtærede Statsminister holdt ved Rigsdagens Aabning, er fremkommet noget i den Retning, er det berettiget at spørge: Hvad agter Regeringen at foretage overfor den økonomiske Krise, Landbruget staar midt i, og som uvægerlig vil komme indenfor de andre Erhverv? Naar jeg læser Programtalen og ser, hvad det er, Regeringen vil